

Σετς οι νικημένοι πρέπει νά μάς δώσετε και κάτι
και νά κάνετε μετάνοιας στόν Ντουρζ τὸν τρομερό,
και σ' τούτο τῆς Ἀγγλίας τὸ περίφημο Παλάτι
νά σᾶς λέμε, νά μάς λέτε, νά περινούμε τὸν καιρό.

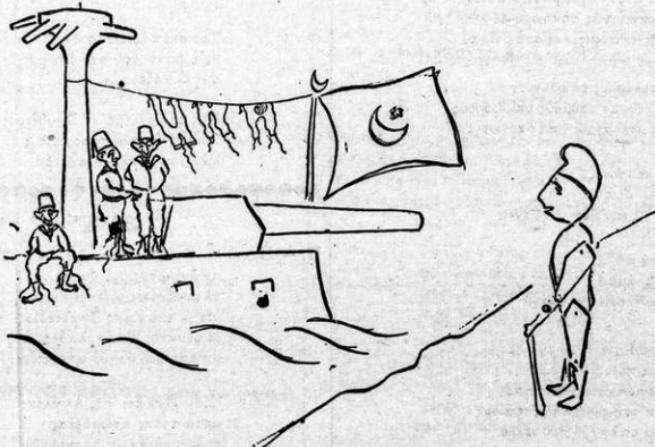
Τόπο γιὰ τοὺς Τουρκαλάδες, τόπο νά καθίσουν πρῶτοι...
ἀφερὶ, Μαυροβουνάωτη,
Σέρβε, Βούλγαρε, Γκιουρή,
ποῦ σᾶς σπασακε τὴ μούρη.

*Στοὺς συμμάχους, Φασούλη μου, τέτοια λέν οι Τούρκοι καὶ
και χαθεύουν τὰ γένεα του Σκουλούδη τὰ μεγάλα, [ἄλλας
και τοὺς πάνουνε συνάγεται φερίσματα πολλά
καὶ οἱ δικοὶ μας τοὺς φωνάζουν: ἀφερὶ, χατζή, άλλα.

Τέτοια λέν οι τσελεπῆδες τῆς γειτόνιας τῆς φίλης,
καὶ οἱ δικοὶ μας σιωποῦ,
και προσέμενον τὶ θάπον
καὶ οἱ μανδρόσκυλοι τῆς Πύλης.

Και μ' αὐτὰ περνοῦν ή μέρες
και μ' αὐτὰ περνοῦν ή σχέδαις,
και βροντοῦν άδιδες, σφαίραις,
και πολέμου μπασεβιόλαις.

*Άλλοι δικλασοῦν μὲ τρόμπαις πᾶς Ειρήνη γλυκοφέγγει,
πλὴν ἐμένα, Φασούλη,
πῦρ πολέμου πυρπολεῖ,
και ποθῷ νά ξεσπαθώσω και νά κόψω καζποδον Γκέγ κη.

Ἐθγήκε καὶ πάλε
Ἀρμάτα μεγάλη.

*Βέβη τῆς Τουρκιᾶς ὁ Στόλος, ὁ τοσοῦτον τρομερός,
καὶ οἱ περίεργοι ρωτοῦνε: τὶ ζανκγυρεύει τάχα;...
Ἄφερὶ..., ἀπὸ τὴν ζέστη και τὸν φλόγα τοῦ πυρὸς
ναυμάχουν οἱ Τουρκαλάδες μὲ τὸ σώβρακο μονάχα.

Γιὰ τὸ σώβρακο σας δύνοι,
και στὴν πλάρη και στὴν πρύμνη
τοῦτο γιὰ παντιέραν νάχη.

Μὲ τὸ σώβρακο ναυμάχοι... καὶ ἡ Τουρκαὶ διακηρύττει
πῶς ὑφιστητὸν: Αδέρφωφ ἡ σημαία τοῦ Προφήτη,
και ἔπιασσεν τὸν Κουντουριώτη και τοὺς ἄλλους τοὺς καθημένους,
και ἐμπροστά στὸν Μωχαμέτη τοὺς ἐπήγκεις δεμένους.

Τοῦτο βάζετε στὰ μάτια τὸν ἔχθρον τῶν γχιρεκάκων
και σελπίζετε τὸ λέος; νικήφόροι εἰσωβράκων.

Μὲ βορᾶ και σοροκάδα
ὅλοντα σώβρακαδα.

Κιό Κικηλ ἀυτὸ τοὺς τῷ πε...
τὶ καταστροφὴ γιὰ μάς...
χατρε, φαντασιόπε
Οσμανλῆ τῆς Χαλιψα.

*Ο Τουρκαὶ ξεβρακωμένη, τοῦ πολιτισμοῦ κρηπίς,
τώρα πούστη μες στὴ Λόντρα τέτοια λέξι μηνείτη;
Σόδιν σόδιν κάθε Λαϊτη, κάθε Μί; θά ζεφωνήη,
καὶ στὴ Ἐδουσαρδ ὁ Γκρέυ πιθανὸν νά κοκκινίσῃ.

*Ω φεσοῦ, σὲ μύρτ' ἐπιλώσου
μὲ τὸ νέο σύμβολο σου,
καὶ ἔχε μέσα σου γχαγκίνι.

Ἐγγε μόλα κι ἔγια λέσσα,
δλοι στὴν Ἀρμάτα μέσα
με τὸ σώβρακο, ναυμάχοι.

*Ἐνα σώβρακο σοῦ μένει,
μὲ καθὼς τὸ πέτη, καθημένην,
μάτε τοῦτο θά σου μείνη.